

Sygn. akt VIII Ka 770/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **SSO Wiesław Oksiuta** Sędziowie: **SO Marzanna Chojnowska**

SO Przemysław Wasilewski – spr.

Protokolant Agnieszka Malewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Białymstoku Bożeny Romańczuk

po rozpoznaniu w dniu 01 grudnia 2014 roku

sprawy skazanej M. B.

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę skazanej oraz prokuratora

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 18 sierpnia 2014 r., sygn. akt XV K 175/14

I. Wyrok w zaskarżonej części (punkt IV części dyspozytywnej wyroku) zmienia w ten sposób, że na podstawie art. 90 § 2 k.k. łączy środki karne – zakazy prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach o sygnaturach akt XV K 693/13 oraz VII K 450/13 i orzeka wobec skazanej łączny środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat.

II. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając jednocześnie apelację obrońcy skazanej za oczywiście bezzasadną.

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. P. kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy), w tym kwotę 27,60 złotych (dwadzieścia siedem złotych sześćdziesiąt groszy) z tytułu podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

IV. Zwalnia skazaną od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

M. B. została skazana prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 5 czerwca 2012 r. sygn. akt **VI K 202/12** za przestępstwo popełnione w dniu 22 listopada 2011 r. z art. 286 § 1 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat oraz karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 10,- (dziesięć) złotych każda stawka, postanowieniem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 19 grudnia 2013 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

II. Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P. z dnia 17 października 2012 r. sygn. akt **VIII K 1331/12** za przestępstwo popełnione w dniu 30 listopada 2011 r. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 3 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności,

III. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 28 listopada 2012 r. sygn. akt **VII K 1024/12** za przestępstwo popełnione w dniu 18 września 2012 r. z art. 178a § 1 k.k. na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 (dwóch) lat, orzeczono środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku, postanowieniem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 4 września 2013 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

IV. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 25 kwietnia 2013 r. sygn. akt **XV K 384/13** za przestępstwo popełnione w dniu 1 lutego 2012 r. z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat, postanowieniem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 29 kwietnia 2014 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

V. Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 10 lipca 2013 r. sygn. akt **VII K 406/13** za przestępstwo popełnione w dniu 12 października 2012 r. z art. 286 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 12 lipca 2013 r. sygn. akt **XV K 693/13** za przestępstwo popełnione w dniu 30 marca 2013 r. z art. 178a § 4 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,

VII. Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 25 lipca 2013 r. sygn. akt **VII K 450/13** za przestępstwo popełnione w dniu 25 marca 2013 r. z art. 178a § 4 k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat, orzeczono środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,

VIII. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 20 grudnia 2013 r. sygn. akt **XV K 1596/13** za przestępstwo popełnione w dniu 30 lipca 2013 r. z art. 178a § 4 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) lat.

Wyrokiem łącznym z dnia 18 sierpnia 2014 roku w sprawie XV K 175/14 Sąd Rejonowy w Białymstoku:

I. Na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 87 k.k. połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Inowrocławiu w sprawie sygn. akt **VI K 202/12**, Sądu Rejonowego w Poznaniu – Stare Miasto w P. w sprawie sygn. akt **VIII K 1331/12** oraz Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie sygn. akt **XV K 384/13** i orzekł wobec skazanej M. B. karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

II. Na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach sygn. akt **VII K 1024/12** i **VII K 406/13** i orzekł wobec skazanej M. B. karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. Na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach sygn. akt **XV K 693/13** i **VII K 450/13** i orzekł wobec skazanej M. B. karę łączną 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. Na podstawie art. 90 § 2 k.k. połączył środki karne zakazy prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie sygn. akt **VII K 1024/12**, **XV K 693/13**, **XV K 450/13** i orzekł wobec skazanej M. B. łączny środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat,

V. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonych kar łącznych zaliczył skazanej okres jej rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 1 października 2013 r. do dnia 1 kwietnia 2014 r. w sprawie VII K 406/13, zatrzymanie

w dniach 1 lutego 2013 r. i 2 lutego 2013 r. w sprawie XV K 384/13 oraz okres dotychczas odbytej kary pozbawienia wolności w tej sprawach, jak też okres odbytych kar pozbawienia wolności w sprawach XV K 693/13 i VII K 1024/12,

VI. Na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sprawie Sądu Rejonowego w Białymstoku sygn. akt XV K 1596/13,

VII. Stwierdził, że w pozostałym zakresie poszczególne wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu,

VIII. Zasadził od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. P. kwotę 120,- (stu dwudziestu) złotych powiększoną o podatek VAT w wysokości 27,60 złotych (dwudziestu siedmiu 60/100) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanej z urzędu,

IX. Zwolnił skazaną od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Na zasadzie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. apelację od powyższego orzeczenia wniósł **prokurator**, zaskarżając powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o środka karnym na niekorzyść oskarżonej M. B..

Na zasadzie art. 427 § 1 i 2 k.p.k., art. 438 pkt 1 k.p.k. powyższemu wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 90 § 2 k.k. poprzez błędne orzeczenie wobec oskarżonej M. B. łącznego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokami jednostkowymi Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach o sygn. akt VII K 1024/12, XV K 693/13, XV K 450/13 podczas, gdy brak było warunków do połączenia środka karnego orzeczonego na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie VII K 1024/12.

Na zasadzie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku łącznego poprzez:

1. połączenie na mocy art. 90 § 2 k.k. środków karnych zakazów prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonych wobec oskarżonej M. B. wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach o sygn. akt XV K 693/13 i XV K 450/13 oraz orzeczenie łącznego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat;
2. stwierdzenie, że środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów orzeczony na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie o sygn. VII K 1024/12 podlega odrębnemu wykonaniu.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł **obrońca skazanej**. Na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. i art. 444 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej wymierzenia skazanej kary łącznej w punktach I i II wyroku.

Na zasadzie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt. 4 k.p.k. wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność wymierzonych kar łącznych wyrażających się w wymierzeniu M. B. kar łącznych jednego roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności oraz ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy prawidłowa analiza okoliczności popełnienia przestępstw, ich bliskiej więzi przedmiotowej jak i podmiotowej wskazuje, iż karą wystarczającą do osiągnięcia swych celów, zwłaszcza w zakresie zapobieżenia powrotowi do przestępstwa są kary łączne wymierzone w wysokości najwyższej z kar podlegających łączeniu.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 i 2 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie skazanej M. B. kar łącznych w zaskarżonej części w wysokości najwyższej z kar podlegających łączeniu. Nadto wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kosztów obrony ustanowionej z urzędu za II Instancję, które nie zostały uiszczone ani w całości ani w części.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się zasadna i skutkowałą zmianą orzeczenia w kierunku postulowanym przez skarżącego, zaś apelacja obrońcy skazanej okazała się oczywiście bezzasadna. Mając zaś na uwadze treść art. 457 § 2 k.p.k. jeżeli sąd utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną, uzasadnienie sporządza się na wniosek strony, chyba że zostało zgłoszone zdanie odrębne. W niniejszej sprawie obrońca skazanej

nie złożył wniosku o uzasadnienie, zaś jego apelacja została uznana za oczywiście bezzasadną, co w konsekwencji skutkowało ograniczeniem uzasadnienia wyroku Sądu Odwoławczego.

Przechodząc zatem wprost do zarzutu zawartego w apelacji prokuratora należałoby zauważyć, że Sąd Rejonowy na podstawie art. 90 § 2 k.k. połączył środki karne zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie sygn. akt **VII K 1024/12, XV K 693/13, XV K 450/13** i orzekł wobec skazanej M. B. łączny środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 5 lat. Tymczasem zgodnie z art. 90 § 2 k.k. w razie orzeczenia za zbiegające się przestępstwa pozbawienia praw publicznych, zakazów lub obowiązku tego samego rodzaju, sąd stosuje odpowiednio przepisy o karze łącznej. Zgodnie zaś z art. 85 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Przesłanką wymierzenia kary łącznej (jak i połączenia środków karnych pozbawienia praw publicznych, zakazów i obowiązków tego samego rodzaju, w myśl art. 90 § 2 k.k.) jest zaistnienie **realnego (rzeczywistego) zbiegu przestępstw**. Zbieg taki występuje wówczas, gdy ten sam sprawca popełnia kilka przestępstw (tzn. co najmniej dwa) przed wydaniem pierwszego nieprawomocnego wyroku za którekolwiek z nich. Innymi słowy zasadę z art. 85 k.k. stosujemy w sytuacji łączenia określonych środków karnych, co oznacza, że nie można ich łączyć, o ile przestępstwa w związku z którymi je wymierzono nie pozostają w zbiegu realnym. Tym samym należy zauważyć, że kary orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygn. **VII K 1042/12, XV K 693/13 i XV K 450/13** nie należą do jednego zbiegu przestępstw.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z **dnia 28 listopada 2012 r.** sygn. akt **VII K 1024/12** za przestępstwo popełnione w dniu 18 września 2012 r. z art. 178a § 1 k.k. orzeczono karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 (dwóch) lat, orzeczono środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku, postanowieniem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 4 września 2013 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności. Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 10 lipca 2013 r. sygn. akt **VII K 406/13** za przestępstwo popełnione w dniu **12 października 2012 r.** z art. 286 § 1 k.k. orzeczono zaś karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Tym samym mając na uwadze datę wyroku o sygn. VII K 1042/12, jak i datę czynu za który orzeczono karę wyrokiem o sygn. VII K 406/13 obie te kary mogą zostać połączone w myśl art. 85 k.k., bowiem znajdują się w zbiegu realnym.

Analizując kolejny ciąg przestępstw, który otwiera wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku o **sygn. XV K 693/13 z 12 lipca 2013 r.** należy zauważyć, że kara orzeczona tym wyrokiem nadaje się do połączenia z karą orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z 25 lipca 2013 r. w sprawie o sygn. **VII K 450/13** za czyn popełniony **w dniu 25 marca 2013 r.**

Tym samym kary (jak i środki karne) orzeczone wyrokami o sygn. XV K 693/13 i VII K 450/13 znajdują się w jednym zbiegu realnym, co oznacza, że Sąd Rejonowy nieprawidłowo połączył z w/w środkami - środkiem karnym w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczony wyrokiem o sygn. VII K 1024/12 – jako należący do innego zbiegu realnego.

Z tych też względów koniecznym stała się zmiana orzeczenia (punkt IV części dyspozytywnej wyroku) w ten sposób, że na podstawie art. 90 § 2 k.k. połączono środki karne – zakazy prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach o sygnaturach akt XV K 693/13 oraz VII K 450/13 i orzeczono wobec skazanej łączny środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat, nie dzieląc zatem wniosku apelacyjnego oskarżyciela co do konieczności orzeczenia tegoż środka w wymiarze 4 lat, w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymując w mocy, uznając jednocześnie apelację obrońcy skazanej za oczywiście bezzasadną.

Wynagrodzenie obrońcy z urzędu przyznane zostało w oparciu o § 14 ust 5 oraz § 2 ust 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t.).

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. mając na względzie, że ich uiszczenie byłoby dla skazanej zbyt utrudnione z uwagi na trudną sytuację materialną związaną z aktualnym pobytem w zakładzie karnym.